

Kato tätä plääniä, alan kuulee päänsisäsii ääniä// Entiiä onks tää totta vai valveunta// Koitan juosta pakoon, mut must tuntuu silt et tipun syvemmälle maanrakoon// Tää tunnetila ajaa mut vääriin tekoihin// En ois halunnu tehdä niin, mut mä totaalisesti sekosin, en pystyny pitää enää itteeni kasas mulle olis ollu aivan se ja sama oisinks enää ees tullu takas// Väärin valintoj tehny ja pahaaoloo paennu, henkisesti keskelle tiet oon tuhansiks palasiks hajonnu// Oon oman rikkinäisen sielun sirpaleit sormet veril maast keränny ja morkkist peiton alla pelänny, mut nyt oon onneks todellisuuteen heränny// Muistaks kun suojelusenkeli kuiskas sun korvaan et pelkääminen on turhaa, jos sun lähel on ihmisii jotka sun selustaa turvaa//